

Mulțumim călduros

Preacuviosului Egumen Gherman Iantidis

pentru dragostea și bunăvoința cu care a binecuvântat traducerea în
limba română a acestei cărți.

Redactor: Prof. Nicoleta Zettel

DTP : Marian Rotaru

Concepție grafică: Mănăstirea Diaconești

©Editura Bonifaciu

Traducere după:

ΑΡΗΙΜ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ Θ. ΖΑΧΑΡΑΚΗ,
ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ,
ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ Ο ΑΓΑΘΩΝΙΤΗΣ, Ο ΕΛΕΗΜΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΑΘΩΝΟΣ, 2017

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ZAHARAKIS, DAMASCHIN, Sfântul Visarion Agathonitul:
duhovnicul cel milostiv /

Arhim. Damaschin Zaharakis...; trad. din lb. greacă:
Mănăstirea Diaconești. - Bacău: Editura Bonifaciu, 2025

ISBN 978-606-8439-59-4

L. Mănăstirea Diaconești (trad.)

2

Arhimandrit DAMASCHIN ZAHARAKIS
Egumenul Sfintei Mănăstiri Agathon

SFÂNTUL VISARION

Agathonitul
duhovnicul cel milostiv

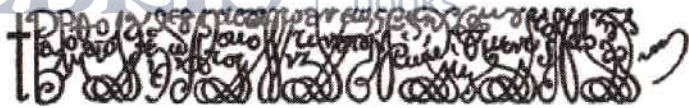
Traducere din limba greacă
Mănăstirea Diaconești

Editura Bonifaciu

2025

8	Cuvânt înainte
12	Actul de canonizare al Patriarhiei Ecumenice
17	Taina sfințeniei
21	Introducere
25	Întâlnirea mea cu Gheronda Visarion
30	Mărturia redactorului
33	VIAȚA ȘI CALEA MONAHALĂ
34	Locul nașterii
35	Primii pași spre monahism
36	Tunderea monahală la Mănăstirea Dymiovas
38	Hirotonia întru diacon și preot
39	În casa părintească, spovedind pe tatăl său
43	Din Kalamata la Kardița. În perioada ocupației
46	Mărturii despre marea milostivire a Starețului
51	Părintele Visarion ajută locuitorii orașului Sofades
52	Părintele Visarion la Demerli
56	Părintele Visarion în Kappadokiko din Kardița
60	De la Kardița la Mănăstirea Agathon
62	Viața și activitatea Cuviosului la Mănăstirea Agathon
67	NEVOINȚA JERTFIRII DE SINE
68	Părintele Visarion – chip al monahului
72	S-a nevoit în ascultare
77	Pildă de smerenie și curăție
81	A trăit în neagonisire
85	Virtutea iubirii de oameni
90	Activitatea filantropică a Părintelui Visarion
110	Iubitor al postului
112	Credincios până la moarte

115	ÎNFLĂCĂRAT SLUJITOR AL ALTARULUI ȘI DUHOVNIC LUMINAT
116	Părintele Visarion ca slujitor al Celui Preaînalt
121	Părintele Visarion – duhovnicul
122	Cuviosul Visarion – învățături duhovnicești
132	Duhovnic al Mitropoliei Fthiotidei
135	Spovedea, cerceta pe cei în nevoi, tămăduia pe cei bolnavi
143	Iubea mult slujitorii altarului
149	Făcea misiune în satele dimprejurul mănăstirii
160	Învățături din scrisorile Cuviosului
165	MĂRTURII ȘI SEMNE ALE SFINȚENIEI
166	Gheronda Visarion – mărturie a sfințeniei
189	ULTIMELE ZILE, ADORMIREA, MORMÂNTUL
190	Ultimele zile și adormirea sfântului
200	Mesajele lăsate de credincioși la mormântul sfântului
203	DEZGROPAREA ȘI „SEMNULE CERULUI”
204	Dezgroparea
204	Alunecări de teren și lucrări de consolidare
206	Arătarea trupului neatins de stricăciune
208	Comunicat de presă al Mitropoliei Ftioidei
210	Constatări medicilor
213	PREZENȚA SFÂNTULUI VISARION DUPĂ DEZGROPARE
214	Întâmplări minunate după dezgropare
250	Alte mărturii ulterioare
	ANEXĂ FOTOGRAFICĂ

Nr. de înregistrare 303

ACTUL PATRIARHICESC ȘI SINODICESC DE TRECERE ÎN CEATA SFINȚILOR BISERICII A CUVIOSULUI VISARION AGATHONITUL (KORKOLIÁKOS)

Cei ce cu trupul viața cea netrupească și petrecerea cea îngerească întocmai și în chip lui-Dumnezeu-plăcut străbătut-au și vase de cinste și de-Duh-purtătoare s'au arătat, dintru vechime de către Sfânta noastră Biserică s'au cinstit ca niște casnici ai lui Hristos și prieteni și oglinzi ale harului Acestuia, care strălucire răsfrâng și ca unii ce cu-totul-luminoși înconjură cea mai presus-de-ființă Treime: și cu cântări și cu viersuri și cu litanii și cu făclii aprinse pomenirile și sărbătorile lor din fiecare an pretutindenea se vestesc și de tot norodul se prăznuiesc spre slava Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și a Uneia, Sfintei, Soborniceștii și Apostoliceștii Lui Biserici.

Un astfel de asemenea-lui-Hristos și de-lumină-purtător bărbat, în anii cei sterpi și în zilele cele ticăloase de pe urmă arătat-s'a și Cuviosul Părintele nostru Visarion din Sfânta Mănăstire a Doamnei de-Dumnezeu-Născătoare, celei che-mate a lui Agathon, mintea cea milostivă și dumnezeiască, și al sfintei și fără-de-sânge jertfe iscusit tâlcuitor și al celor pierduți iubitor păstor cu firească dragoste de copii și râu al dumnezeieștii mile preaîmbelșugat și mare făcător-de-semne și al rătăciților nerătăcit povățuitor și al celor sunt în nevoi și

în silnice împrejurări sârguincios alături-stătător spre ajuto-rare și nou-arătat bun samarinean.

Pentru care, Smerenia noastră, dimpreună cu Preasfințiii Mitropoliți și Preacinstiții Episcopi de lângă noi, în Duhul Sfânt iubiți ai noștri frați și dimpreună-slujitori, în Sinod laolaltă adunându-ne și, cu multă luare-aminte și chibzuială, despre pomenitul fericit ieromonah Visarion, adevărul lucrurilor cercetând și tarele glas al întregii Biserici, cler și credincioși, ascultând, dar și de a facerii-de-minuni mulțime încredințându-ne de la mulți și neîndoielnici martori, și, mai cu deosebire, de nemincinoasa și înaintea-ochilor noștri văzută mare și preaslăvită privesc a întregului și nestică-ciosului său trup, care făcutu-s'a al harului sălaș, doftorie bolilor și de patimile drăcești feritor, socotit-am, ca și în privința lui, să purcedem la al Bisericii din-totdeauna obicei. Pe toate acestea, le-a lăsat, prin scrisori oficiale, Sfintei Mari Biserici a lui Hristos, prin Sfântul Sinod al Preasfintei Biserici a Greciei, Preasfințitul nostru frate Mitropolit de Ftiotida, chir Simeon, aducând de-o-inimă și de obște recunoaștere din partea tuturor creștinilor ai Bisericilor locale și rugându-ne să îl scriem pe Cuviosul Părintele nostru Visarion în izvoadele cu Sfinți ale Bisericii Ortodoxe din Răsărit. Pentru care, pe drept cuvânt, și bună și cucernică socotit-am dorința și vrerea întregii Biserici și cu toată voința am primit-o și afirmativ asupra ei am hotărât.

Părutu-s'a, deci, Sfântului Duh și nouă și în Sinod rânduim și poruncim și hotărâm ca cel între ieromonahi, Cuviosul Părintele nostru Visarion Korkoliákos, de acum înainte, să fie împreună-numărat și împreună-cuprins în ceata Sfinților Ortodoxei Biserici, și Cuvios să se recunoască și de către toți să se cinstească în veacurile nemărginite, sărbăto-

rindu-se și prăznuindu-se în fiecare an pe 22 ianuarie, ziua cuvioasei sale la Domnul mutări.

Spre mărturie și adevărare a acestora și spre nestrămutata și pentru totdeauna rămânere a lui întocmitu-s'a și Actul nostru Patriarhicesc și Sinodicesc de față, ce s-a înscris și iscălit în această Sfințită Condică a Sfintei și Marii Biserici a lui Hristos de la noi.

În anul mântuirii, 2022, în luna iunie, ziua a paisprezecea, Anul indictionului al XV-lea.

Bartolomeu al Constantinoplei hotărăște

† Dimitrie, Mitropolitul Pringhiponesului

† Serafim, Mitropolitul Sevastiei

† Irineu, Mitropolitul de Miriofito și Peristasis

† Hrisostom, Mitropolitul Mirelor Lichiei

† Nichita, Mitropolitul Tiaterei și Marii Britanii

† Nicandru, Mitropolitul Irinopolei

† Policarp, Mitropolitul Italiei

† Chiril, Mitropolitul Crinei

† Ștefan, Mitropolitul Calipolei și Maditei

† Amfilohie, Mitropolitul Adrianopolei

† Gherasim, Mitropolitul Petrei și Herronisei

† Andrei, Mitropolitul de Saranta Eclisies

„Limpede va fi limba gângavilor”
(Isaia 35,6)

Taina sfințeniei

Aveți în fața voastră o carte completă și obiectivă despre viața, faptele și minunile Sfântului Stareț Visarion Agathonitul. A fost scrisă de cel mai potrivit om, Arhimandritul Damaschin Zaharakis, Egumenul Sfintei Mănăstiri a Sfântului Agathon, care a trăit alături de sfânt, l-a însoțit mulți ani și a păstrat neșterse în memoria sa faptele minunate ale smeritului ieromonah.

În acest caz, se potrivește cuvântul Sfântului Evangelist Ioan: „ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții”, pe aceasta „am văzut-o și mărturisim și vă vestim.”¹

S-au scris multe de-a lungul timpului despre Sfântul Visarion. Mărturisirile consemnate în acest volum de Părintele Damaschin sunt autentice și prezintă viața Părintelui Visarion din toate perspectivele: faptele din fiecare zi, momentele liturgice, cele legate de spovedanie, de pastorație, dar și cele mai puțin obișnuite. Din această prezentare reiese cu ușurință faptul că Gheronda I-a urmat lui Hristos în tot ce a făcut și a avut o viață plină de sfințenie. Frica de Dumnezeu, evlavia și harisma milosteniei l-au făcut vas al dragostei dumnezeiești, din care împărțășea fără zgârcenie celor ce aveau nevoie.

---

¹ I Ioan 1,2.

Cuviosul Visarion ne-a dezvăluit taina sfințeniei care este slujirea cu smerenie a semenilor noștri în numele lui Iisus Hristos. El îi iubea pe toți oamenii fără deosebire și, așa cum spunea Sfântul Isaac Sirul, „pe toți iubind mereu, a ajuns la desăvârșire”. L-a făcut pe Dumnezeu cea mai scumpă avuție a sa, după cum scrie Sfântul Maxim Mărturisitorul: „omul care a dobândit dragostea, a dobândit pe Însuși Dumnezeu, căci Dumnezeu este dragoste.² Acest om neînsemnat și ultimul dintre toți, a devenit mare prin Harul lui Dumnezeu, tocmai pentru că a făcut și a învățat: „cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în împărăția cerurilor.”³

Prezența Părintelui Visarion Korkoliákos în ceata sfinților este un fapt surprinzător. Descoperirea, prin dumnezeiască pronie, a sfințelor sale moaște, a impresionat întreaga lume și, prin minunile și faptele sale extraordinare, sfântul, ce s-a făcut sălaș al harului dumnezeiesc, continuă să ne uimească.

Necunoscutul ieromonah al Sfintei Mănăstiri Agathon a devenit cunoscut în toată lumea, chiar dacă nu a avut specialiști în publicitate care să-l promoveze și niciun grup de admiratori, care să-l socotească sfânt, ci dimpotrivă. S-a aflat în centrul unui cerc de oameni care s-au îndoit de sfințenia sa, l-au batjocorit, și au considerat minunea descoperirii sfințelor sale moaște. Dar puterea tainică a harului dumnezeiesc, ce se răspânda din persoana sa, a acoperit întunericul și uneltele necinstirii, iar adierea Duhului Sfânt a adus pacea după furtună, prin pecetea Sfântului Sinod al Bisericii Greciei ce a pus capăt valurilor zbugiumate ale înjosirilor.

² Capete despre dragoste, 4, 100.

³ Matei 5,19.

Putem socoti lucrarea de față o „grădină a darurilor⁴” prin mulțimea învățăturilor și mireasma duhovnicească a faptelor minunate revărsate din ea.

Sunt convins că cititorii ei vor descoperi multe întâmplări vrednice de uimire din viața Cuviosului Visarion, iar Sfințitul Egumen Damaschin vrednic este de laudă pentru folosul duhovnicesc adus credincioșilor, căci ne descoperă prin această carte o mare comoară, viața luminatului de Dumnezeu Visarion Ieromonahul cel milostiv și făcător de minuni.

Despre cele ce vor urma, vom aminti cuvântul Sfântului Grigorie Sinaitul: „Cele ale lui Dumnezeu vin de la sine, fără să știi tu vremea”.

Cu binecuvântări părintești și dragoste,

Mitropolitul

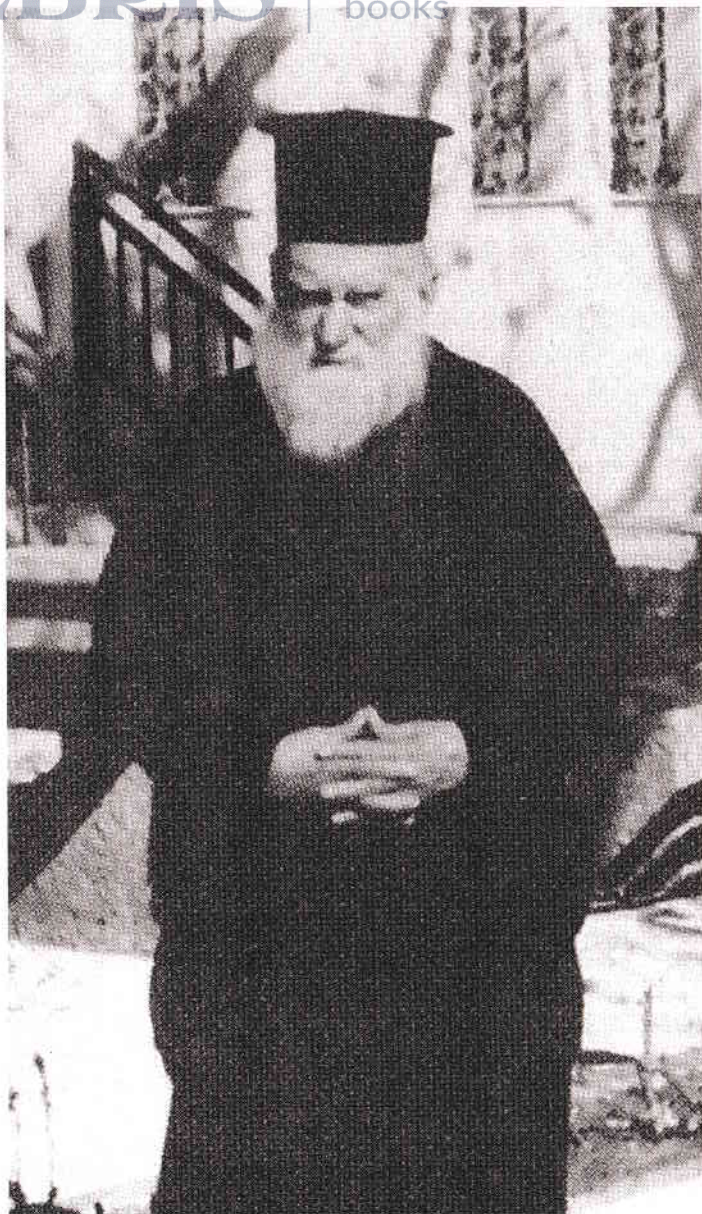

+ Nicolae de Fthiotida

Lamia, 12 iulie 2017

Praznicul Sfântului Paisie Aghioritul

⁴ Se face referire la lucrarea *Grădina darurilor*, tâlcuire la Cântarea Maicii Domnului de Sfântul Nicodim Aghioritul.

INTRODUCERE

În viața oamenilor există perioade – de mai mică sau mai mare durată – care au o importanță aparte. Ele schimbă, de obicei, cursul evenimentelor, existența cotidiană, dezvăluie dorințele ascunse, planurile, conturează, în final, noi orizonturi. În spatele acestora se află oamenii care creează sau scot în evidență aceste situații și momente, oamenii care pot să asculte cu atenție cele transmise și să răspundă acestor valori.

Pentru noi, obștea Mănăstirii Agathon, pentru Biserica Fthiotidei și pentru întreaga Biserică Ortodoxă Greacă în general, viața, moartea și dezgroparea Părintelui Visarion constituie un eveniment duhovnicesc de mare importanță. Pentru noi, care am trăit emoția vederii trupului înmiresmat și nesticat al Părintelui Visarion, dezgropat în data de 03.03.2006, momentul acela a însemnat chemarea și primirea unei misiuni.

Este o mare cinste pentru noi că Dumnezeu a îngăduit ca Mănăstirea Agathon să devină un punct de referință și de întâlnire pentru credincioși. Aici a trăit, a slujit, a învățat, a lucrat milostenia și a iubit pe Dumnezeu un smerit stareț a cărui viață s-a măsurat după porunca slujirii durerii omenești și a deschiderii drumurilor către Lumină, către Hristos.

Alături de el ne-am bucurat, am plâns și am suferit împreună cu miile de credincioși care, în fiecare zi, dau nenumărate mărturii despre Gheronda, fără a li se cere aceasta, despre modul în care îi miluia pe săraci și îi

ajuta pe cei fără adăpost. Sfintele sale moaște întregi, așezate în raclă, ne dau speranța renașterii printr-o jertfă neconținută, într-o vreme de mare criză morală și socială, așa cum Evanghelia lui Hristos ne învață de 2000 de ani.

O asemenea comoară reprezintă un dar al lui Dumnezeu într-o epocă a disprețului față de valorile dragostei și adevărului și ne arată cât de necesară este existența unei legături strânse între credincioși. Pentru aceasta, Părintele Visarion reprezintă un model de viață creștină. Atât în persoana, cât și în activitatea Sfinției Sale, găsim nealterate și vii jertfa de sine, dăruirea, dreptatea, dragostea, smerenia. Nu-l putem trece cu vederea, nici nu putem rămâne surzi la chemarea pe care Dumnezeu ne-a adresat-o, prin faptul că ne-a făcut vrednici de un asemenea dar.

Avem, așadar, datoria să facem cunoscute tuturor viața și faptele Părintelui Visarion. Prin urmare, cerând ajutorul lui Dumnezeu și cunoscând micimea noastră, căci „fântâna este adâncă, iar găleată nu avem”⁵, am început scrierea unei modeste lucrări, cu scopul de a arăta viața părintelui ce constituie cu adevărat „un semn al Cerului”.

Datorăm tuturor credincioșilor această carte. Mai ales noi, obștea Mănăstirii Agathon, suntem datori prin marea cinste de a fi avut printre noi pe Gheronda Visarion ca părinte care prin trăirea sa ne îndemna permanent să-i continuăm lucrarea. În special eu, egumenul mănăstirii, care am trăit 20 de ani lângă părintele, pentru că am fost învățat și slujit de el, îi sunt recunoscător din toată inima, cartea aceasta fiind doar o mică expresie a nesfârșitei mele iubiri pentru dânsul.

⁵ Ioan 4,11.

Iubiți cititori și cititoare, cartea pe care o țineți în mâini, conține activitatea, nevoița și viața unui om duhovnicesc ce s-a făcut slujitor al tuturor. În același timp, descrie momentul dezgropării lui și emoția pe care am trăit-o, aduce înaintea cuvintele, semnele și minunile lui.

Am acordat un loc deosebit mărturiilor scrise și orale ale unor oameni care l-au cunoscut îndeaproape pe Gheronda ca duhovnic, ce obișnuia să-i viziteze atât la casele lor, cât și în spital.

Au trecut douăzeci și șase de ani de la acea zi binecuvântată în care părinții Mănăstirii Agathon, clerul și poporul credincios au așezat sfințitul lui trup în mormânt, având conștiința deplină că au înmormântat un sfânt al Bisericii, că s-au despărțit de un preot iubitor de oameni. În fața acestui părinte duhovnicesc, sub epitrahilul său, s-au plecat mii de creștini, mărturisindu-și păcatele și primind liniște în sufletele lor tulburate.

S-au scris multe, dar și mai multe s-au spus despre viața părintelui, despre slujirea lui în Biserica lui Hristos, mai ales după dezgroparea sfântului său trup.

Pentru că toate trebuie să se facă într-un mod bine plăcut și după rânduială, vom începe istorisirea noastră de la locul unde s-a născut părintele, înfățișând începutul vieții monahale și parcursul său ca preot slujitor. Vom consemna apoi nenumăratele fapte din timpul slujirii sale îndelungate.

Ne vom referi la luptele lui ascetice, la nevoițele și jertfa de sine din timpul viețuirii lui pământești și al lucrării sale în via Domnului. Părintele Visarion, prin dragostea lui nemărginită față de oameni, s-a făcut, după cum spune cuvântul, „tuturor toate, ca pe toți să-i dobândească”⁶.

⁶ I Cor. 9,22.